

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløhedskasser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 242; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 417).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Stensballe): Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget drøftet Lovforslaget i nogle Møder, uden at der har kunnet opnaas Enighed. Udvalget har ogsaa haft Samraad med Ministeren, men Resultatet er blevet, at Udvalget har delt sig i et Flertal, bestaaende af Venstre og Konservative, der indstiller Lovforslaget til Forkastelse, og et Mindretal, Socialdemokrater og Det radikale Venstre, der indstiller Lovforslaget til Vedtagelse.

Flertallet havde egentlig ønsket en samlet Behandling, ikke blot af de af Regeringen paa Rigsdagen allerede fremsatte Lovforslag Arbejdsløsheden vedrørende, men ogsaa af det Revisionsforslag, som den højtærede Minister under de allerede fremsatte Lovforslags Behandling har stillet i Udsigt. Derfor blev ogsaa de tre allerede fremsatte Lovforslag, nemlig dette Lovforslag, Lovforslaget om en Ændring af Arbejdsløshedslovens § 31 angaaende Nødhjælpsarbejder samt Lovforslaget om Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, efter Førstebehandlingen her i Tinget i December Maaned henvist til samme Udvalg. Under Udvalgsforhandlingerne blev det imidlertid af Medlemmer af det socialdemokratiske Parti med Tilslutning af Partiet som Helhed foreslaaet snarest at færdigbehandle det Lovforslag, der nu er til anden Behandling, i Landstinget. Forslaget herom fremkom paa en saadan Maade, at Flertalspartierne ikke ønskede at modsætte sig det, saa meget mindre som det ved det Samraad med den højtærede Minister, som jeg nys omtalte, viste sig, at han støttede Forslaget. Betænkningen er derefter blevet afgivet, og i denne indstiller, som jeg omtalte, Det konservative Folkeparti og Venstre Lovforslaget til Forkastelse med samme Motivering som ved

det tilsvarende Lovforslags Behandling i Fjor, hvortil der er henvist i Betænkningen.

I Fjor udtalte Det konservative Folkeparti og Venstre i Betænkningen, at vi af principielle Grunde ikke ønskede at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Vi havde den Opfattelse, at de Forudsætninger, hvorunder Arbejdsløshedsloven og Socialreformen blev vedtaget i 1932—33, nemlig at der derigennem skabtes et Forsikrings-system, der ogsaa skulde kunne bære under ekstraordinære Forhold, nu maatte efterleves, saa meget mere som Lovforslaget ikke drejer sig om, hvorvidt der skal ydes Hjælp til værdige trængende arbejdsløse eller ej, men om, hvorledes Socialudgifterne skal fordeles.

Vi støttede ikke alene denne Opfattelse paa, hvad Ministeren havde udtalt paa Rigsdagen, men ogsaa paa Indledningen til Bogen om Socialreformen, hvori det pag. 23 siges, at medens Hjælp under ekstraordinær Arbejdsløshed hidtil har været ydet efter særlige Love, skulde der nu være skabt et Forsikringssystem, der ogsaa kunde bære under ekstraordinære Forhold.

Efter den Stilling, som Flertalspartierne i dette Ting havde taget i Fjor, kunde den højtærede Minister og Regeringspartierne selvsagt ikke vente og har sikkert ej heller ventet, at der vilde komme noget ud af Udvalgsforhandlingerne om Lovforslaget, naar dette skulde behandles isoleret, som det var ønsket. Lovforslaget er i Princippet ikke forskelligt fra det Lovforslag, som blev nedstemt i det høje Ting i Fjor, og der har i det sidste Aar lige indtil det sidste Par Maaneder været en langt større Beskæftigelsesgrad end i Aaret forud.

Det Lovforslag, der nu er til anden Behandling, har ligesom det i Fjor behandlede tre Hovedformaal. Det ene er midlertidigt at aflaste Kommunerne noget i deres vanskelige økonomiske Situation ved i Stedet for at lægge øgede økonomiske Byrder over paa Staten. Lovforslaget drejer sig efter min Opfattelse om, i hvilket Omfang Arbejdsløhedskasserne, Kommunerne og Staten skal bære Udgifterne til Hjælpen til værdige trængende arbejdsløse, men ikke om, hvorvidt der skal ydes Hjælp. Hvor meget Kommunerne vilde blive lettet ved Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag, er der, saa vidt jeg kender til det, ikke foretaget nogen Opgørelse over, men jeg tror ikke, jeg tager synderlig fejl, naar jeg forudsætter, at Lettelsen vilde komme til at udgøre mellem 1 og 2 Mill. Kr. Mit Parti finder, at det er et saa forholdsvis